

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 27th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Amenities and Perquisites

* 75 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the various amenities and perquisites allowed to the Ministers besides their pay and allowances;

(b) the capital cost of such perquisites for each Minister during 1961-62; and

(c) the annual maintenance charges for the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) to (c): A statement is laid on the table of the House.

Ban on Dravida Munnetra Kazhagam

* 76 Q.—SRI R. VENKATACHALAM (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government has been consulted by the Government of India as regards any ban to be imposed on the Dravida Munnetra Kazhagam; and

(b) if so, the recommendations, if any, made by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) No.

(b) Does not arise.

Backward classes

* 77 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any communication has recently been received from the Government of India in regard to reservation of promotion posts in favour of backward classes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): No.

[27th March 1963]

State Transport

* 78 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any 'time table and guide' in respect of the City State Transport is published; and

(b) if so, the cost of it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The cost of the bus guide (1960 edition) is thirty naye Paise per copy.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I to understand, Sir, that copies of these time-tables are available now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir, they are available now.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are they, Sir, with reference to the timings of the buses running within the City, and is there any set of particulars for tourists that may come to the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I saw a copy of it this morning, but I am sorry I have not brought one with me now. This gives the timings for the long distance buses throughout the State, and there are also some rules and regulations included in it regarding baggage free allowance and so on.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government think of the desirability of publishing such a time-table and guide in respect of the City buses as has been published by the Bangalore Transport?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it is not possible to publish the timings of buses running within the city.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Did the Government at any time attempt to do it in the interest of the people coming into this City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In a City service it is difficult to give any timings with buses running at intervals of three to five minutes. And secondly there may be overlapping of routes in the same stand. For instance, in a stand like Mount Road as many as sixty buses pass by at the same time. I do not think it is possible.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Did the Government have any occasion to study the guide printed by the Bangalore Transport Service and how they keep their buses running according to the time-table?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know what happens in Bangalore. I have said it is not possible to do it at Madras.

27th March 1963]

* 79 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of stand conductors employed under the City State Transport system as on 1st September 1962; and

(b) the hours of the day during which their services are utilised?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Sixty-three (63)

(b) The stand conductors are posted to work in two spells viz., 7 a.m. to 11 a.m. and 4-30 p.m. to 8-30 p.m. each day.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, what work is given to them during the other part of the day?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not have the information, Sir. But they are detailed for work for eight hours. Out of this eight hours, four hours they do in the stands. Probably they will get other work to do during the other four hours.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are there stand conductors permanently posted at busy places like the Central Station and the Parry's Corner?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. Stand conductors are posted in busy centres like Parry's Corner, Central Station and a number of other places. There are as many as 63 stand conductors.

* 80 Q.—MR. CHAIRMAN : As the hon. Member is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

Panchayats

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the rates at which the Panchayats are charged for electricity supplied; and

(b) whether there is any proposal to reduce that rate?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) : A statement ^a is placed on the table of the House.

Pension

* 81 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications for pension received from retired teachers during the year 1961 in each District Educational Officer's Office in the State;

[27th March 1963]

(b) the number of such cases in which pension has been granted;

(c) the number of such cases pending action; and

(d) the reasons for the delay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (d): A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, the number of applications delayed are more in the case of managements? What steps have the Government taken to see that such delays do not recur?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, all possible steps are being taken to avoid delays and the causes of delays are given in the paper placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, the delay is said to be due to defects. Have the Government prescribed any printed forms of application to facilitate the submission of all particulars without leaving any cause for delay in dealing with them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice, Sir.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பென்ஷன் அளிப்பதில் அளவு கடந்த தாமதம் இல்லாமலிருக்க இவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாக அதன் முடிவுகள் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்க அலுவலகத்திற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உத்திரவு இடுவார்களா?

கனம் திரு. பக்தவத்சலம்: இப்போது வேறு உத்தரவு இடுவதற்கில்லை. எவ்வளவு தாமதமாகிறது? தாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? எவ்வளவு தூரம் அதைத் தவிர்க்கக் கூடுமென்பதை ஆராய்ந்துதான் அப்படி உத்திரவு இடுவதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that there are cases where pension papers are delayed for over two or three years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, there may be stray cases like that and there might be adequate reasons for such delays.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it a fact that the Director of Public Instruction is consulted by certain District Educational Officers when these District Educational Officers themselves have got the powers to sanction he pension under the rule?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: : I have no information, Sir.

27th March 1963]

Education Cess

* 82 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any communication has been received from the Union Ministry of Education suggesting levy of education cess?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, whether the Government of India want the levy of a cess for elementary education or for secondary education or education in general?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The reference in the communication is with regard to education in general. So far as this State is concerned, the cess is being levied for a very long time.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, whether the Government of India are aware that this State Government have been levying the education cess since 1921?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, that is exactly what I have stated and the Government of India also should be aware of it. This is only a general circular, and there are States which do not have any levy.

Single-teacher Schools

83 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Single-teacher schools in the State as on 1st August 1962;

(b) the number of untrained teachers in such schools;

(c) the number of teachers from such schools already absorbed in regular service; and

(d) whether their service prior to training has been taken into account for fixation of salary in the new scales?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 4,911.

(b) 1,057.

(c) 651.

(d) No.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it not a fact that the Government wanted the services of only untrained teachers, and, if so, why were their services before training not taken into account?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, untrained teachers are taken only temporarily. Therefore, their services cannot count for this purpose.

[27th March 1963]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Did the Government arrange for their training and did they depute them with stipend or salary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

Veterinary College Students

* 84 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report about the misbehaviour of some Veterinary College students with some school girls on 26th August 1962 at Tirukalikundram;

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No.

(b) The question does not arise.

Basic Education

* 85. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the report of the Committee appointed to enquire into the system of basic education in the State has been received;

(b) if so, the findings of the Committee; and

(c) the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) & (c) The report is under examination of the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact, Sir, that the Government find it difficult to convert all schools into basic schools within the target period of ten years fixed by them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice. The whole question is under examination.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any proposal to take the salient features of the basic education scheme and incorporate them into the present system of primary education?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is exactly the general idea not only with this Government but with the Central Government also.

Compensatory allowance

* 86 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Rameswaram town in the Rameswaram island is considered 'an expensive locality' for the purpose of sanction of local compensatory allowance to Government servants;

27th March 1963]

(b) whether the rates of such allowances have been raised since 1—6—1960;

3-10
p.m.

(c) whether such an enhanced allowance is paid to all Government and Local body servants at Rameswaram, including the teachers employed in the District Board High School at Rameswaram; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The expensive locality allowance is regulated with reference to the average pay of the post of the Government servant and for this purpose, the Government servants have been grouped into dearness allowance with pay, with effect from 1st June 1960, the grades have been regrouped taking into account the average pay with reference to the revised scales of pay.

(c) Yes.

(d) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, will this compensatory allowance be made applicable to elementary school teachers serving in panchayat union schools in Rameswaram? They suffer from non-receipt of the allowance.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have answered 'Yes' to clause (c) of the question.

SRI M. RAJAH IYER : Do the Panchayat Union elementary school teachers come within the category of local body servants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They come within the category of 'local body servants'.

State Seed Farms

* 87 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of State Seed Farms opened during the Second Five-Year Plan period;

(b) the number closed down and the number in existence at the end of the Second Plan;

(c) the number, if any, which work at a loss and the reasons therefor; and

(d) whether any State Seed Farms are proposed to be opened during the Third Five-Year Plan period and if so, the number thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) 225.

(b) No. of farms closed 91

No. of farms in existence at the end of Second
Plan period 134

[27th March 1963]

(c) As on 31st March 1962, 49 farms located in 16 centres had not yielded economic returns. 38 of these farms were located on Government waste lands which required reclamation and provision of irrigation and drainage facilities. In respect of the remaining 11 farms located on requisitioned lands, the uneconomic return was due to adverse seasonal conditions.

(d) Yes, 76 State Seed Farms are proposed to be opened in Third Plan period.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, may I know how many closed seed farms have been re-opened?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I have no information with me, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, lands were acquired and also taken on lease for seed farms. May I know the figures of the acreage for each ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Lands were acquired for 42 farms. 732.85 acres wet lands, 210.21 acres dry lands, and 110.75 acres garden lands were acquired for these 42 farms. 48 farms are on poramboke lands. The acreage of these farms is, 307.01 acres wet lands, 1,107.63 acres dry lands, and 59.18 acres garden lands. Lands for 41 farms were requisitioned. The acreage is, 624.22 wet lands, 341.82 acres dry lands, and 70.25 acres garden lands.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Are the Government satisfied that the lands taken on lease for seed farms are cultivated and working properly? Or is there any difficulty?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Some of them are not worked properly. So, we have to leave them out.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know whether the seed farms are closed because there is loss in one year or there have been losses successively for a number of years?

THE HON. SRI P. KAKKAN : After watching the results for one or two years, they are closed.

Loans to Harijans

88. Q.— DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the kinds of loans granted to Harijans for agricultural purposes; and

(b) the criteria on which loans are granted to Harijans?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) and (b) No loans are granted exclusively to Harijans for agricultural purposes. Loans are granted to agriculturists under the Land Improvement Loans Act and the Agricultural Loans Act, subject to the terms and conditions laid down for the purpose. These loans are known as Takkavi loans and, like all other agriculturists, the Harijans are also eligible for

27th March 1963]

all kinds of Takkavi loans. However, in the case of loans to Harijans, certain concessions are allowed to them in the matter of rate of interest, number of instalments of repayment and security to be offered.

Apart from the loans granted under the Act, Harijans are also eligible for credit facilities afforded through the Land Mortgage Banks and other Co-operative institutions as any other members of such institutions.

(அ) & (ஆ): விவசாயத்துக்கு ஹரிஜனங்களுக்கென்று பிரத்தியேகமாக எந்தக் கடன்களும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. நில அபிவிருத்தி சட்டத்தின் கீழும், விவசாயக் கடன்கள் சட்டத்தின் கீழும் அவற்றிலுள்ள நிபந்தனைக்குட்பட்டு விவசாயிகளுக்கு கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவை தக்காளி கடன்களாகும். மற்றெல்லா விவசாயிகளைப் போலவே, ஹரிஜனங்களும் எல்லா வகை தக்காளி கடன்களையும் பெறுவார்கள். என்றாலும், ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் வட்டி விகிதம், கடன்களைச் செலுத்தும் தவணைகள் ஈடுகாட்ட வேண்டிய சொத்து ஆகியவை சம்பந்தமாய் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

இச்சட்டங்களின் கீழ் கொடுக்கப்படுகிற கடன்களைத் தவிர, நில அடமான பாங்குகள் மற்ற கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கிடைக்கும் கடன் வசதிகளை அந்தச் சங்கங்களின் மற்ற அங்கத் தினர்களைப் போலவே ஹரிஜனங்களும் பெறலாம்.

Soil Conservation

89 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the soil conservation work has been carried on in South Arcot district;

(b) the procedure adopted for such work;

(c) whether these works are done with the consent of land owners concerned;

(d) whether any instance where the Department has done the work without the consent of the land owner has been brought to the notice of the Government; and

(e) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes.

(b) and (c) The works are executed after obtaining consent statements from the ryots.

(d) About fourteen cases were reported to Government.

(e) The Soil conservation staff have been instructed to avoid such occurrences of cases.

[27th March 1963]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, have the landlords claimed any damage or compensation?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I have no information.

திரு. வி. எம். சோமசுந்தரம் : கன்சர்வேஷன் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏக்கருக்கு எவ்வளவு பணம் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்று சரியாகத் தெரியவில்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் கொடுக்கப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1962-63.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman. I propose to refer to certain matters on Education and Medical. First of all, I should like to point out that a Note on Demand XIII—Education has been given to us. It was given to us only a few days back. It contains a lot of useful information. If such notes prepared for various Demands are given to us at the time of the discussion, they would be very useful to us. This note on Education contains valuable information. This was not given at the time of the discussion on the Budget. I would request you, Sir, to see that these notes for the various Demands . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Such a note is given at the time of the discussion of the Demands for Grants.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : We have no right to claim it. This is, after all, not a confidential note. The Government could have given it much earlier.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It was not ready.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We wanted to make the note as up-to date as possible. So, it could not be supplied to hon. Members earlier.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : We have no power of voting on Demands.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, this Note contains a lot of information. In the Supplementary Estimates, there is a demand for Rs. 1,54,800 for additional buildings to the Sainik school in Amaravathinagar. Under the scheme for the opening of Sainik Schools, the State Government will have to meet the entire cost of maintenance of the school till the school earns its income. A sum of Rs. 1,54,800 has been sanctioned for the provision of additional buildings and making improvements to the existing buildings of the school at Amaravathinagar, in 1962-63. It was reported

27th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

recently in the papers that out of 40,000 applicants to the Emergency Commission in the Army, they were able to select only 2,000 and of this 2,000 the majosity came from public school and Sainik schools. These sainik schools give proper training to the students. Therefore, my humble submission is that we should have more sainik schools in our State. They are costly no doubt, but we should have more sainik schools. The present students will become leaders later on. Even in England, Sir, I think the Hon. the Leader of the House knows it when the Labour Government came to power, the people thought that all the public schools would be abolished. But, on the other hand, if one goes through the Education Act, one will find that the very same members of the Labour Government wanted the public schools to continue, and they did not stint giving money to them. So my request is that at least three more Sainik schools may be started. At present, the Sainik schools are very costly. Therefore, I would appeal to the Government to see that scholarships are given to students of merit. Middle class people are not in a position to send their children to these schools. Of course, they come from well-to-do families. But well-to-do families cannot afford to spend Rs. 300 or 400 per month for each boy. Therefore, boys, if they are poor, must be given scholarship on the basis of merit.

3-20
p.m.

The next point is this. During the last three years many high schools, Board schools have been opened. Hereafter it has become the policy of the Government to open only district board schools, and not to encourage private parties to open institutions. At present, out of 1,769 high schools, I am reliably informed by the Government, there are nearly 900 Board schools. For the past two years, after the abolition of the district boards, the Collector has been put in charge of these schools. But, unfortunately the Collectors have not been able to discharge the function properly. They have not been able to supervise these schools properly. Only the Personal Assistants have been attending to the work. They have also been complaining that the sooner this is taken away from them the better. Now the proposal made in the budget is that the Government will appoint ten Special Educational Officers under the overall supervision of the Director of Public Instruction for administering these schools. To that extent, the Collectors have been relieved. But I should like to point out that these officers of the Education Department can do only routine work. There are many schools which require equipment and other things. I would humbly suggest to the Education Minister that there must be a small committee of educationists for each district, for each educational officer, to give him guidance and advice. Of course, it is an advisory body. I do not know whether the Standing Committee of the Development Councils can do this in all districts. The Government may have a small committee of three or five educationist. The members of that committee can go round and see what the requirements of these schools are. The Education Grants Committee made the recommendation. Though the other recommendations may not appeal to the Government, I would request

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [27th March 1963]

the Minister for Education to look up to that recommendation and see that there is an advisory committee for the sake of the efficient working of the schools.

Then, the Government have extended the fee concession by raising the income limit from Rs. 1,200 to Rs. 1,500. It is a good thing. Many poor boys will be benefited by this. But I should like to point out one thing. In the budget it is stated that this is extended up to the X Standard. Now the boys of the present IX Standard will go next year to the X Standard which, I hope, will become XI Standard. When the X Standard is designated as the XI Standard, I do not know whether the present rule will apply to the XI Standard unless the Government issue necessary orders. Unless the Government issue an order in time to the effect that the concession will apply to students who are promoted to the X Standard which will be designated as XI Standard, the benefit will not go to the students. Therefore, I request the Government to take necessary steps in the matter.

Very often I find in the papers statements by Ministers that they propose to make education free up to the end of the secondary stage. Government can do it. But I would like to point out this. Fee compensation is paid to schools. Of course, the amount cannot be anticipated. This year some 147 district board schools are opened and more boys become eligible for fee concession. But my submission is that the rate of compensation should not be based on the fees levied in 1955-56. If it is calculated at the rate, no private institution can run efficiently. The scales of pay of the teachers will be lowered and there would not be any equipment and there would be no incentive to work. Since 1955-56 dearness allowance has increased. 75 per cent of the dearness allowance has been merged in the pay. There has been the revision of pay scales. All these have multiplied the expenditure of the private institutions. So, the rate of compensation must be changed.

Then, the Government have been kind enough to sanction the additional dearness allowance to teachers along with N.G.Os. getting less than Rs. 400 per month. Now, this order has not yet been communicated by the Director of Public Instruction to the managements. The Minister can make a statement or the Governor may make a statement that the Government are going to do it. But unless the managements get from the Director of Public Instruction the proceedings, they cannot give effect to the order. I would request the Government to see that orders are issued early.

Coming to medical aid, I have got only one or two points to make. I am not a medical man. But I have been closely associated with the Royapettah Hospital Advisory Committee for the past four or five years. The Kilpauk Medical College till 31st May of this year will be sending its students for clinical training and demonstration purposes to the Stanley Medical College. The Stanley Medical College said that it could take only 35 and that with great inconvenience they could take 50. So, additional staff

27th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

was sanctioned up to the 31st May of this year. Later on these students will go to the Royapettah Hospital. Now that hospital is slowly growing. Day by day it is attracting more patients. The sanctioned bed-strength is 280 but the actual bed-strength is nearly 450. Last year the daily attendance of out-patients was 2,000. Since January this year it is 2,500. This is the only hospital in the South of Madras. More and more people go there. I would request the Government to see that more improvements are made to the hospital. Since they have made additional provision for clinical teaching of students of Kilpauk Medical College, more facilities must be given to this hospital. Hereafter I understand all the departments will be upgraded and the Kilpauk Medical College staff also will be here. But the doctors say that unless the bed-strength is increased, it is not possible to give effective clinical training to the students. The reason is this. 30 to 40 beds must always be kept vacant. There are patients suffering from certain diseases, who should not be there as in-patients but may be there for some time and these students can be taken to these patients for getting clinical training.

Then, the Government have decided to allow two advance increments to Assistant Surgeons of the Madras Medical Service who are in possession of post-graduate degree qualification. It is a right step for self-improvement. As a matter of fact, I have been urging even in the case of teachers that those who pass the M.A. examination should be given something extra. It is a question of self-improvement in the profession. He gets that post-graduate degree only in that profession and not outside it. Therefore, it must be encouraged. I would even suggest that instead of granting two advance increments, they may be placed on a higher scale of pay. That is what is being done in England and other countries. Whenever a man gets a higher degree, always some encouragement is given. He becomes a specialist, a post-graduate specialist in particular diseases. Therefore, the Government may consider the grant of a higher scale of pay.

The last one is this. The Hon. the Minister for Health was presiding over one of the functions in connection with the Golden Jubilee Celebration of the Royapettah Hospital. She was kind enough to donate for a bed. The Golden Jubilee Committee of which our Chairman, Dr. P. V. Cherian was the President, did not waste money on tamasha, dinner and illumination. No doubt there were collections. The collection of funds has amounted to Rs. 95,000. I attended a meeting of that committee only two days back. They are prepared to hand over that amount to the Government. A matching grant of Rs. 1 lakh must be given by the Government. What was the purpose of the collection? It was to have a paediatrics (children's block). It is very essential. There are now twenty beds. More children are coming. The hospital is not able to meet the demand. Last month thirty or forty children had to be admitted. The hospital authorities wrote to the Director of Medical Services that temporarily admission must be suspended and that they must not be admitted. The Director

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [27th March 1963]

of Medical Services approved of the proposal. There are more children and very few beds. I understand there is already a proposal before the Government for opening a 500 bedded block. One block or one floor may be set apart for the children. The Golden Jubilee Committee over which our Chairman presided met recently and resolved to hand over the amount of Rs. 95,000 to the Government. Rs. 95,000 is not a small amount. The credit goes to Dr. Cherian and Mrs. Cherian. We were only members there nominally. But it is Dr. Cherian, Mrs. Cherian and two or three others who went round and collected the amount.

An hon. Member : Mrs. Cherian.

MR. CHAIRMAN : Thank you.

2-30 P.M. SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Let them exchange the compliments between them.

Sir, I have nothing more to add. I would only request the Government and the Hon. Minister in charge of Education to see that more Sainik Schools are started so that they can cater to the needs of the middle class people. They should take boys with merit and who are at the same time poor.

Thank you, Sir.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I shall confine my remarks to a few demands on education.

On page 23 of the detailed estimates in the first paragraph of the explanatory note, we have got a statement that the Annamalai University has got to be encouraged with more grants, for treating the non-teaching staff on a par with the teaching staff and also the Non-gazetted Officers. This is with regard to the extra dearness allowance of Rs. 5 for those who are getting below Rs. 150 as salary. I would like the Government to consider this point. They have always been treating the non-teaching staff in high schools as well as colleges on a different footing from the teaching staff. In fact, the non-teaching staff form only two to three per cent of the total staff employed by an institution. The most pitiable feature is that these non-teaching staff who prepared the pension papers for the teaching staff are not given any pension. They have to prepare hundreds of pension papers in their service but their own pension paper they cannot see. They have to cook the food but they cannot taste that food. After all, as I said, they form two per cent of the total teaching staff. I would, therefore, humbly request the Government to see that they are treated on a par with the teaching staff in respect of pension also.

With regard to item 2 on the same page, the fee concessions have been extended to the end of the new XI Standard which is to come into force. Many headmasters and managements have expressed to me the great difficulty, the amount of clerical work and the time involved in preparing the statements and other things in regard to their eligibility for compensation and with regard to those

27th March 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

who are eligible for fee concessions, who are not eligible for fee concession and who are poor and so on. Practically the majority of the students in the high schools now enjoy this concession. And Government must also be aware of that fact. If it is the policy of the Government to extend this concession to all irrespective of the fact whether the student is rich or poor, irrespective of the income of the parents of the students, it would be the greatest convenience conferred on the managements. Now that the Government have come forward to take in the co-operation of the public through the pilot scheme, it is better we give education free to the end of the new XI standard to all the children in all the high schools and collect only a certain decent amount from well-to-do parents, through the pilot scheme. That would be saving a lot of trouble to the managements and a lot of the time of the Headmasters who can usefully divert that time for education work.

In the next paragraph of the detailed estimates we find that 147 new schools have been opened during the year 1962-63 under the management of the Collectors. We are opening a number of high schools every year. It is a fact known to the Government that many of these schools, especially the District Board Schools are either understaffed or they are staffed with unqualified teachers. Government themselves admit the dearth of qualified teachers. When that is the case and when there was some statement made on the sacred floor of this House by the Hon. Minister in charge of Education that teachers who have to retire will be retained for a specified number of years to solve the problem of dearth of qualified teachers, it was a wonder to me to see that the age of retirement of the teachers was fixed as 58 and not sixty. Now it is agreed in psychology that experience is the best teacher. It is the case from childhood to the grave. From childhood experience is the best teacher, and teachers who have equipped themselves with experience for 30 years and more are now asked to get away from service in their 55th year. This is a huge national waste especially in times of emergency like the one we are facing when we want experienced teachers to handle the classes perfectly within the shortest time possible and recruit the maximum number of people for service in war. Therefore, I would like the Government to go into this question deeply and see whether they cannot extend the age of retirement to a limit beyond sixty. It is a wonder to me why they want to limit the age of retirement to 58 and that too in the case of teachers serving in non-government schools? How do these schools differ from Government schools? Teachers in all the schools have the same qualification and they have the same experience. I would, therefore, beseech the Government to go deep into this matter and see that the experience and talents of these teachers in Government schools are not wasted and thus avoid a national waste.

Sir, if anything special is applicable to technical personnel it is more applicable to teachers. I am glad the Government have come forward to exclude the technical personnel from the

[Sri G. Krishnamoorthy] [27th March 1963]

operation of the rule regarding the age of retirement. If it is extended to the teachers also, it would create a very good opinion in the public about these teachers. A man in the street and at times even highly qualified people who are not qualified teachers think that anybody can perform the work of the teachers and entrust the work of tuition to a clerk. That idea has to be taken away from the minds of the people by the Government. I am glad that the teachers have been included in the category of technical personnel. Teachers work on human minds whereas other technical personnel work on machines. They shape the human mind. It is not just like shaping a machine. They are working on something that cannot be seen by the human eyes. It is such highly technical work that the teachers are doing. While I welcome the idea of the Government classifying them as technical personnel, I would plead that preference should be given to them by keeping them in service at least up to the age of sixty if the Government do not want to go or advance beyond that.

Then, Sir, with regard to the item about mid-day meals, I want to make it quite clear to the Government again that we teachers are not against the scheme. Nobody in India can be against this scheme because it is ingrained in our people. 'Atliithi Devo Bhava'. We worship people who want food as really God and we feed them. But we have been impressing as teachers that this question of feeding children should be separated from the function of teaching children. There have always been institutions and choultries in India run under the patronage of Maharajahs from the earliest days where these children have been fed. We want the Government to think deeply whether by entrusting the work to teachers and headmasters, their attention at least to the extent of 25 per cent is not taken away from the very necessary task of imparting education to the children. To that extent, will not the nation suffer? Even if they spend 25 per cent of their labour on this, to that extent education of the children will suffer. I am glad to note that some offices at the top have been created to look after these welfare schemes. But it would be more proper if the schemes is entirely separated from the educational scheme and the teachers and the headmasters are allowed to look after merely the education of the children as they were doing so far. The scheme should be run only by non-official agencies. In big places it may be under the Panchayat unions. In other places it might be run by non-official committees. They must look after collection of money, collection of foodgrains, cooking of food and serving of food and so on. The teachers should be given only the work of sending the children, children who are in need of midday meal, to the centre at a particular hour, of the school. If this is done, much more could be done to the actual education of the children. Therefore we welcome the scheme, we want the scheme to continue and we are not against the allotment of any money for that scheme.

27th March 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

Sir, item (ix) on page 24 of the Supplementary Estimates shows a grant in respect of a building. I saw in the Press and I also know fully well that hereafter at least during this period of emergency, school buildings would not be constructed. In rural parts it has become a habit just to imitate the urban parts, and buildings, which are quite unnecessary in the case of elementary schools which could be run on pials or under the shadow of a tree, just spring up. At least during the time of emergency let us not think of brick and mortar. Let us think of men and minds and also teachers who shape the minds of these pupils. 3-40 p.m.

Now, Sir, I come to pensions. On page 51, there is an allotment of Rs. 9,00,000 for old age pensions and an allotment of Rs. 2,08,000 for other pensions to teachers of aided schools and schools of local bodies. Here I want to make it clear that teachers are not against the grant of old age pensions to people by virtue of their being citizens of Tamilnad—I mean people who are having some disability or who are 70 years old and so on. But we would just request the Government to see whether, when they think that a minimum amount of Rs. 20 is required for a person to maintain himself to a certain extent at least in his old age, the person who has rendered national service should not be given that Rs. 20 at least as a minimum. Teachers of elementary schools who have been given pension so far have been getting Rs. 10 and below. There are thousands of teachers like this. In their case alone, the dearness allowance, which is technically termed 'temporary increase' has been denied as per rules. This addition of Rs. 10 subject to the minimum of Rs. 20 given as pension to a teacher will go a long way to satisfy the teacher public and also the other public. Nobody would be against it when the public have realised that the Government have come forward in a welfare state to just maintain the old-age people. They would equally welcome the payment of Rs. 20 as pension to old people who had been their teachers. So, subject to a minimum of Rs. 20 the teachers' pension must be increased with this dearness allowance or temporary increase of Rs. 10.

Sir, there are teachers who retired long before 1st April 1955 and who are fortunately alive to-day. Their number would not be more than 2,000. This number is dwindling day by day as Nature would do it. Certainly it behoves our Government to come forward to give pension to these old people, and also to remove the disparity which has been there in respect of L.T. pensioners, because they retired on a particular day—a day before the commencement of the Order relating to the payment of pension. If these things are done, naturally a little amount would be added to these Estimates or the next Budget Estimates. But it would go a long way to just encourage the teachers who have been doing their work and just instilling national consciousness, which is so necessary in days of war, peace, or emergency. Thank you, Mr. Chairman.

[27th March 1963]

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, being the third consecutive teachers-representative to speak, for a change I would like to begin on a different note by saying that it is very pleasing to note the expenditure incurred by the Hon. Speaker of the Assembly on public business. It has been a matter of great joy for us to see the Speaker of the Legislative Assembly touring our parts on important occasions. Formerly, the Speaker of the Assembly was living in an ivory tower not quite accessible to people in the mofussil. He lends great dignity to many an official function that he attends. May I be permitted to express the wish that we want to see the Hon. Chairman of the Legislative Council also tour the mofussil parts on important occasions like this, particularly for participating in functions in the educational institutions and hospitals? We know that particularly education and public health are causes dear to his heart.

Coming to Education, as inevitably I must, I should like to endorse whatever our learned friend Mr. T. P. Srinivasavaradan referred to. The growth in education has been mainly in local bodies. Out of the 213 schools that were opened last year, 147 were District Board high schools, 7 or 8 were schools under local bodies and only a few were under private managements. There was not much difficulty in starting new schools, for aught I know. When anybody put in an application and if it was found in order, it was almost accepted and recognition granted. Permission was accorded for the opening of schools. It is easier for a local body to start a school without resources and without any idea of finding, the necessary equipment—the very basic irreducible equipment of school building and furniture. I would like to plead that it should be made as difficult for a local body to get recognition for a school to be started as it is for a private agency to get permission to start a school. We know that in a number of villages, high schools have been started. They have just got to find Rs. 4,500 and to show 2 or 3 acres of waste land with a vague promise of a school building to come up, furniture to be provided from an individual and not necessarily from a recognised body without any chance of such promises being followed up, and a high school is then started. Round about my place, I know a number of villages which do not warrant the opening of a school. There is no building there; nor is there any possibility of a building coming up. I am afraid we cannot expand at this rate. We should like to consolidate rather than expand any further. Particularly, in District Boards, I hope the emphasis would be on increasing the efficiency and effectiveness of the schools that have already been opened rather than on starting very many schools that lack the basic equipment. We are spending Rs. 96 lakhs out of Rs. 177 lakhs—almost the major part of the supplementary demand on meeting the net expenditure to maintain these Board high schools. There is no thought of equipping these schools with buildings, furniture and above all laboratories and libraries. If our new pattern of education, which we will discuss later on, is to be a success, the schools must be very well equipped. I am afraid

27th March 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

these District Board high schools, were they under the private management, would not have got temporary recognition even for a day. This sort of treatment accorded to district board high schools should militate against the quality and we should lay down the same condition that are imposed on others. I would like greater emphasis to be placed on starting schools in the private sector.

Mr. Srinivasavaradan also referred to difficulties of management in running schools. The grants to aided secondary schools are on an ununderstandable basis, I may say. They get compensation at a rate prior to the 1955-56 rates, however high those rates may be. I know a number of private schools are getting compensation at the rate of Rs. 10, Rs. 11 or Rs. 12 per instalment whereas the standard rate of instalment is Rs. 5.25 nP. If after 1955-56 a high school has been started and if the rate of fee is say just Rs. 6, that is not taken into account. While we do not get it, some rich private schools get compensation at the fabulous rates that were in force prior to 1956 due to various reasons. I am afraid the whole problem calls for a serious rethinking. The Grant-in-Aid Code has got to be revised. It came into force long ago when conditions were quite different, and when private schools were very few. The very few private schools that existed then had plenty of endowments and they did not very much depend upon Government to help them. The 2/3rd net deficit formula which worked then might be all right in those days. In the present 3-50 p.m. circumstances, unless we revise the Grant-in-Aid Code, the private enterprise that is forthcoming now might be discriminated against while the weightage will be in favour of big private schools that were luckily started very much earlier. I can't help expressing the wish that if the Government have to scrap the entire Grant-in-Aid Code and come forward to pay the staff, it would be much better and perhaps more economical to the Government than to pay grants according to the existing provisions of the Grant-in-Aid Code.

Just a word or two more about the Harijan Welfare Department and I close, Sir, I had occasion to bring to the Hon. Minister's notice the conditions under which teachers in Government schools under the Kallar Reclamation Scheme were serving. They are not getting the salary which their counterparts in Government service are getting. If there is any discrimination that should be shown, I think that these teachers of Kallar Reclamation schools who have got a touch set of boys to deal with should certainly be more favoured than teachers in other schools where they have got more docile students to deal with. Therefore, their conditions of service may be brought on a par with the conditions of service of teachers in Government service.

Then, as much as Rs. 24 lakhs of rupees is being spent over residential scholarship to teacher-training pupils and scholarships under the Government of India scheme. Wherever we go we have heard the complaint that Harijans and Scheduled Caste

[Sri M. Rajah Iyer] [27th March 1963]

communities who have got converted to other religions have, unfortunately, been denied these scholarships and the stock excuse we have been able to give them is that it is none of our doing, that it is the Government of India scholarship, that conditions are rigid and inviolable, and that it is not open for us to give the scholarship to converts. But it looks rather unjustifiable that they should be discriminated against on grounds of religion. After all, economic backwardness is not a matter of religion. We know a number of backward, most backward and Scheduled Caste children belonging to the Christian community who are even much worse off economically than their counterparts belonging to the Hindu religion. Religion is, after all, a matter of faith. If it is impossible for us to convince the Government of India that on this score there should be no discrimination, we can make at least our State residential scholarships available to all pupils who originally belonged to the Harijan community even though they might have got converted to a different religion due to circumstances beyond their control.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, supplementary estimate is for Rs. 21 crores. At the outset, we may feel whether there should be such a large figure under supplementary estimates. But, having looked into all the various heads rather very carefully, I should think that the amount that they have asked for is perfectly proper. Most of the items of new services are really very useful. Therefore, I do not make any complaint that the figure is Rs. 21 crores. Some of the expenditure is occasioned by the National Emergency.

A sum of Rs. 3,21,500 is provided for starting 730 pre-school centres. Even last year during the budget discussion I suggested that these schools, which are called 'nursery schools' in England, were very important. Especially in the villages they are very important. They will aid the agriculturists in the matter of disciplining their children. They have got to go to the fields and do hard work. Therefore, it is a good thing if their children are taken care of in pre-school centres. Nursery schools will ensure that the primary schools admit children after the age of five. But I would suggest that most of these schools must be under the care of women. I think better than men, women have got the spirit of loving children and tending them very carefully.

About the Marmalong bridge, it is stated here in the note that it has to be broadened. So far as I understand, I think the bridge is a little dangerous. That is the opinion of some people. There is a lot of traffic. It is also very important as a national highway. The sooner the work is done the better. I would urge upon the Government to apply to the Government of India for ascertain allotment as regards this work since it is a national highway. Even the Government of India Ministers and Deputy Ministers are travelling very often by the Marmalong bridge. Therefore, I would request the Government to apply to the Government of India for some allotment. (Sri K. Rajaram: To meet the entire

27th March 1963] [Sri K. Balasubramania Ayyar]

expense.) Since the Treasury Bench supports it, they may ask for a full grant to meet the entire expense. Anyhow, the work should be taken up much earlier than we contemplate. It is a very narrow bridge. A good deal of traffic passes by that bridge, I am very happy that the Government have made a beginning but they must begin the work soon. It is a National Emergency measure. The bridge is a national highway. The airport is very near it. People have got to go to the airport by that bridge.

Next, a sum of Rs. 8 lakhs is asked for the purpose of water-supply for the Defence Industries Project at Avadi. The water will be taken from the Red Hills lake. I want to know whether on account of that, the water-supply here will be reduced or whether the Government are going to strengthen the Poondi Reservoir so that both may give adequate supply of water for our growing population here. Water-supply for the Defence Industries Projects is important. But if it will affect the water-supply to our growing population here, Government must think of strengthening the Poondi Reservoir and do thinks of that sort.

As regards the fee concessions, I request the Government to see that the compensation for loss of fee income is paid as soon as possible. Some times they may be given advance grants as they do in other cases. This will help the aided schools very much as also the oriental schools where no fee is levied at all.

For the purpose of opening firewood fair price shops the Government have set apart Rs. 1,08,000. The price of firewood is Rs. 1-75 nP. per kundu. It is equivalent to 25 kilos. Even outsiders sell it at that price. If it is a little lower, it will reduce the price. For firewood other than forest wood sometimes Rs. 2-12 is charged. It will be helpful if the price is reduced to Rs. 1-50 nP. The object of opening of firewood fair price shops is to reduce the price of firewood because the price of kerosene has risen on account of the action of the Government of India. The Madras Government should help us to get firewood at a cheaper rate.

As regards the purchase of raw materials for the galvanizing plant at Mettur, that is a very important step that has been taken. Are all these raw materials purchased from outside and are we using foreign exchange for that purpose? I am glad to hear that the industrial policy of our Government is so shaped as to have all these things obtained from inside the country. That is the best policy.

Then, Sir, coming to the other things mentioned in the memorandum, only Rs. 40,000 has been provided for the bamboo plantation. Last year there was a similar provision in the Budget and in the memorandum Government stated that they were thinking of having teakwood plantations. If both these plantations are raised, then, I think, the problem of steel would be reduced to some extent. That is my feeling, and that is why I am in favour of these things. They have made only a provision of Rs. 40,000.

[Sri K. Balasubramania Ayyar] [27th March 1963]

I hope this is only a beginning they are making and we may not ask for more money at the beginning of the schme. Anyhow this is a policy which is very good and I commend that policy.

About the servicing station, if it is to cater to the needs of the entire industrial estate, it is also a welcome thing.

So far as the seed farms are concerned, the farms run on leased lands, I think, are a failure. I do not think hereafter we should attempt to get lands on lease and work the seed farms. This was conceded in one of the Budget speeches and in one of its report the Committee on Estimates difinitely stated that taking lands on lease and working the seed farms would be of no help at all. In the administration reports also it has been stated like that. Now the sum of Rs. 11 lakhs is for the purpose of acquiring the lands and, therefore, I have no objection so far as that is concerned. But still the problem of working the seed farms satisfactorily is there as we find from experience that many seed farms are started and many are closed down. If the Government want to spend money on these seed farms, it is better they do it on a very strict controlled system by which they can ensure that when a seed farm is slarted, it does not end up in failure. Even though the starting of these seed farms is a useful idea, if it cannot be trans-
lated into action satisfactorily, the money spent on them will be a waste. This should be avoided especially at this juncture of national emergency. It is, therefore, better to go more slowly and more effectively. While I welcome the idea of starting these seed farms, the difficulty is the peasants are not enthusiastic and these have to be done in the public sector. There is no help forthcoming from them. And, therefore, there are many reasons why these end up in failure. Therefore, I would impress upon the Government that if they think that these seed farms would not work successfully, it would be better to leave the peasants to their own reasources and see whether they will improve. That would be better for the peasants and the Government.

Sir, I welcome the supplementary demands presented by the Government. There are very many good items. It is not necessary for me now to take up item by item and say they are all good. They are all on record and I support many of them. I think the demand of Rs. 21 crores made under different items is proper and most of the things for which the increase is asked are very proper and the expenditure should be incurred. That is my submission, Sir.

Thank you.

* டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள தொழில் துறைக்குச் சில நேரங்களில் நம் மின் பூச்சு வேலைக்காக வேண்டி மைசூர் சமஸ்தானத்துக்குப் போக வேண்டிய நிலை இருந்தது. அதைத் தவிர்த்து இப்பொழுது நம் முடைய மின் பூச்சு நிலையத்தை (Government Galvanized Plant) மேட்டூரில் ரூ. 24 லட்சத்திலே அரசாங்கம் விஸ்தரிப்பதற்கு முன் வந்ததைக் குறித்து நான் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

27th March 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

அடுத்தபடியாக, கல்வியைக் குறித்து சில செய்திகள் முன்னரே என்னுடைய நண்பர்களால் குறிப்பிடப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்றி ரெண்டோடு இணங்கி, ஒன்றிரெண்டோடு மாறுபட நினைக்கின்றேன் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இந்தக் கல்வி ஆண்டிலே ஏறத்தாழ 147 பள்ளிக்கூடங்கள் மாவட்டக் கழக ஆதரவில் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன கலெக்டர்களால். அவையெல்லாம் திடீரெனத் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தனியார் பள்ளிக்கூடங்களாக இருந்தால், சலுகைகள் கிட்டி இருக்கமாட்டா என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கூற விரும்புவது என்ன வென்றால் கல்வி எங்கெங்கே தேவையோ, எங்கெங்கு இப்பொழுது கல்விப் பசி மக்களிடத்தில் இருக்கிறதோ அங்கங்கே மேலும் முன் வந்து பள்ளிக்கூடங்களை அரசாங்கம் திறந்து வைத்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. அதனாலே மாவட்டக் கழகங்களின் ஆதரவில் கலெக்டர்கள் சிபார்சின் பேரில் நாம் பள்ளிக்கூடங்களைத் திறந்தால் அவர்கள் நாளடைவில் திறம்படச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செய்கிறதினால், அது வரவேற்கத்தக்கது என்று நான் எடுத்துக் காட்ட நினைக்கின்றேன். கல்வி நம்முடைய மாநிலத்தில் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும், விரிவாக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் வலுப்படுத்தப்படவேண்டும். வலுப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அது பரவலாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்த்து அதற்கு வேண்டிய 5 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்க விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், திரு. டி. பி. சீனிராவைவரதன் குறிப்பிட்டதுபோல், நம்முடைய மாநிலத்தில் மானியக் குழு Grants Committee ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு இருந்தது. அந்த மானியக் குழுவின் சிபார்சுகள் காரணமாக Secondary Education Bill ஒன்று உருவாக்கிக்கொண்டு இருந்தது. அந்த Secondary Education Bill உருவாகியதை நிறைவேற்றி வைக்காத காரணத்தால் தான் பல இடங்களிலே பல இடர்பாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஓர் இடர்ப்பாடு என்னவென்றால், எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் எல்லா நிர்வாகங்களிலும் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஒத்த வகையிலே இந்த வேலை நிபந்தனைகளே ஏற்படாமல் போய்விட்டன. அது செய்திருக்கிற முக்கிய சிபார்சு என்னவென்றால் Uniform conditions and terms of service என்பது. தனியார் நிலையிலே பணியாற்றினாலும் சரி, அரசாங்க நிலையிலே பணியாற்றினாலும் சரி, மாவட்டக் கல்விக் கழக சார்பிலே பணியாற்றினாலும் சரி, Kallar Reclamation Scheme -ல் பணியாற்றினாலும் சரி, ஆசிரியர்கள் அனைவரும் ஒரே சமுதாயத்தினர். எந்த ஆசிரியர் எங்குப் பணியாற்றினாலும் அவர்களுக்கு ஒரே நிகர் சமான்மாக, ஒத்த வகையிலே ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் அந்த Grants Committee -இன் சிபார்சு. அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்த குழு ஒன்றில் நான் ஓர் உறுப்பினர். அதனால் அதுபற்றி நான் திரும்பவும் வற்புறுத்தி அதைச் செயலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடுமானால் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம்

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [27th March 1963]

முன் வரவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, இந்தத் தனியார் பள்ளிக்கூடங்களிலே விடுப்பு விதிகள் (Leave Rules) வேறாக இருக்கின்றன. கவர்மெண்டில் வேறாக இருக்கின்றன. தனியார் பள்ளிக் கூடங்களில் விடுப்புக் கால விதிகள் வேறு என்று ஒரே வார்த்தையில் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு தனியார் பள்ளிக்கூடங்களிலும் தனித் தனியாக leave rules வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் வேலை செய்கிற ஆசிரியர்களுக்குப் பொதுவாக leave rules -ஐ அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்த ஆண்டிலே 58 வயது வரையில் ஆசிரியர்கள் பணியாற்றலாம் என்று அரசாங்கம் முன் வந்து செயல்படுத்தி இருப்பது குறித்து நான் பாராட்டுகிறேன். ஆயினும் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த ஆண்டிலே நவம்பரிலே, செப்டம்பரிலே, அக்டோபரிலே மாவட்டக் கழகப் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்து விலக வேண்டிய நிலையில் 55 வயதான வர்களாக இருப்பவர்கள் தொடர்ந்து ஏபரல் அல்லது மே 1-ந் தேதி வரையில் இருக்கலாம் என்ற ஆணை மாவட்டக் கழகங்கள் பிறப்பித்து இருக்கின்றன. அந்த ஆசிரியர்களுக்கும் கட்டாயமாக 58 ஆண்டு வரையில் போவதற்கு வாய்ப்பு வகை செய்து தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அவர்களை திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டதாகச் சொல்லி விடக்கூடாது. அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து 58 வயது வரையில் பணி வயது (Age of Retirement) என்று கட்டாயமாக்கினால்தான் அவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஓய்வு கால ஊதியம் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஆசிரியர்கள் ஓய்வு பெற்றுப் பென்ஷன் பெற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள் 10 ரூபாய், 8 ரூபாய் பென்ஷன் வாங்குவது கேவலம். வயது முதிர்ந்தவர்கள் 20 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் பென்ஷன் வாங்குவதற்கு, வழி வகை செய்து இருக்க பணியாற்றிப் பழுத்துப்போன ஆசிரியர்கள்—ஒரு வேளை 65 வயது எய்தி இருந்தால் அப்பொழுது அவர்கள் அந்த பென்ஷன் Scheme -க்கு வந்து விடுவார்கள். அது வரைக்கும் விட்டு வைக்காமல் குறைந்த அளவாவது 20 ரூபாய் பென்ஷன் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-10
p.m.

* திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த இறுதித்துணை மான்ய கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் இரண்டொன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது அளித்திருக்கின்ற இந்த இறுதி மான்யக் கோரிக்கையில் வருவாய் துறையிலே ஏறத்தாழ 8 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் அதிக செலவு நேரடியாக ஏற்படுகிறது என்று சொன்னாலும்; சென்ற ஆண்டிலே அளிக்கப்பட்ட அந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது இந்த ஆண்டு இறுதியாகத் தரப்படுகின்ற இந்த துணை மான்யக் கோரிக்கை வரை செலவு இனம் கொஞ்சம் கொஞ்சம்

27th March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

சமாகப் பல்வேறு வகையாக, வளர்ந்து வந்து இருக்கிறது. பயனுள்ள காரியத்திற்காகவே வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அளிக்கப்பட்ட திருத்தப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை பெரிதும் மாறுபடுகிறது. ஏறத்தாழ 116 கோடி ரூபாய் செலவு. 106 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் என்ற அடிப்படையில் முதல் நிதி நிலை அறிக்கை ஜூன் திங்களிலே அளிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் வழங்கப்பட்ட முதல் துணை மான்ய கோரிக்கையில் 2 கோடி 72 லட்சம் இந்த வருவாய் துறையில் செலவு இனத்தில் ஒதுக்கப்பட்டது. பின்னர் இப்பொழுது மறுபடியும் அந்தத் துறையிலே சேர்க்கப்படவேண்டியது 8 கோடி 82 லட்சம். ஏறத்தாழ மொத்தக் கணக்கிலே சென்ற ஆண்டிலே 120 கோடி அளவு செலவும் 117 கோடி வருவாயும் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. சென்ற ஆண்டில் காட்டப்பட்டு இருந்த அளவைவிட ஏறத்தாழ இப்பொழுது காட்டப்படுவது, சொல்லப்படவகையில் சேர்த்துப் பார்க்கிற பொழுது இவைகளிலே செலவு இனம் மட்டும், ஏற்கனவே தரப்பட்ட அந்தத் தொகையிலே இருந்து ஏறத்தாழ 9.6 விழுக்காடு அளவுக்கு உயர்ந்து இருக்கிறது. செலவினம் 10 சதவிகித அளவில் உயர்ந்துள்ளது. நெருக்கடி நிலை காரணமாக இப்படிப் பல திட்டங்கள் அவ்வப்பொழுது ஏற்படக்கூடும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வாரானாலும் இந்தச் செலவு இனங்களும் அதைப் போலவே வருவாய் துறையும் ஓரளவு பெருகி வருகிறது என்ற காரணத்தால் இப்படி செய்ய முடிந்தாலுங்கூட தொகை மிச்சப்படுகிற நிலையில் பல திட்டங்கள் போடப்படுவதுடன் 100-க்கு 10 அளவு விழுக்காடு அந்த திட்டத்தொகைகள் மாற்றப்பட இடம் ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த 100-க்கு 10 விழுக்காடு திட்டமிட்ட அளவு மாறுவதின் மூலம் நாம் திட்டம் போடுவது என்பது அதற் குரிய முறையிலிருந்து பல்வேறு காரணத்தால் விலகிச் செல்கிறது. திட்டம் இடப்படுவது குறித்து மதிப்பீடு இருக்கிறதே தவிர கூடுமான வரை சரியான அளவில் திட்டமிட்டு புள்ளி விவரத்தை முன்கூட்டித் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்திடமிருந்து விலகிச் செல்லுகிறது என்று நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே அப்படி நான் சொல்லுவது அரசாங்கம் முன்னேற்றத்துக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் அல்ல. பயனுள்ள திட்டமானாலும் முன் கூட்டியே காலத்தில் தீர்மானிக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வற்புறுத்துவதற்காகத்தான். எதிர்பாராத செலவு இனங்களுக்கு ஒரு பெரும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படக்கூடிய அவசர நிலைமைகளில் பயன்படுத்துவதற்காக அந்த எதிர்பாராத செலவு நிதியிலிருந்து முன் பணம் வழங்கப்பட்ட திட்டங்கள் என்று பல இங்கே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. திட்டங்களைப் பார்த்தால் நடை முறையிலே முன்கூட்டித் தீர்மானிக்கக் கூடிய பல்வேறு திட்டங்களுக்கு இந்த எதிர் பாராத செலவு நிதியிலிருந்து பணத்தை ஒதுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ அரசாங்க விதைப்பண்ணைகளுக்கு மட்டும் பல

[திரு. க. அன்பழகன்] [27th March 1963]

லட்சம் ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாசனத்துறைக்கு மட்டும் ஏறத்தாழ ஒரு கோடி பத்து லட்சம் அளவுக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவை அவசியமான கடமைகள் என்பதை மனமார ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவசியமானவை என்று சொன்னாலும் இவைகளுக்கு எதிர்பாராத செலவுக்கான நிதியிலிருந்து ஒதுக்க மேற்கொண்ட முறை இதுபோன்று வளருமாகாலும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதுபோன்ற மானியக்கோரிக்கைகள் ஏராளமாக வருவதற்கு வரவு-செலவுத் திட்டம் இடமாகிவிடும். திட்டமிட்ட வரவு-செலவு வரம்புமீறிச் செல்லும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மானியக்கோரிக்கையில் கல்வி, மருத்துவம், தொழில் துறைகளுக்கு அதிக அளவு செலவு ஏற்பட்டிருப்பவை வரவேற்கத்தக்கவைதான். குறிப்புக்கள் சிலவற்றைப் பார்க்கும்போது சில செலவுகளை வற்புறுத்தவேண்டியிருக்கிறது. பள்ளி மாணவர்களுக்கு விசேஷச் சம்பளச் சலுகைக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது என்ற குறிப்பு இங்கு காணப்படுகிறது. தனியார் பள்ளிநிர்வாகிகளுக்கு இவைபற்றி தெளிவான ஆணைகள் வராத காரணத்தினால் அதை நிறைவேற்ற முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மேலும் அதிகம் செலவாகிற தொகைக்குச் சரியான புள்ளி விவரங்கள், காரணங்கள் காட்டப்படவேண்டும். அதில் ஒன்று மாநில ஆட்சித்தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், தலைமைப்பணியாளர்கள் இவர்களுக்கான செலவு என்ற தலைப்பில் 12-வது குறிப்பாக ரூ. 54,900 செலவு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த செலவு ரூ. 54,900 பழைய மோட்டார் சைகிள் ஒன்றுக்குப் பதிலாக ஒரே ஒரு புதிய மோட்டார் சைகிள் வாங்கியதற்காக என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய தொகை—ஒரு மோட்டார் சைகிள் வாங்க என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? அதிலேயே ஈழநூலது குறிப்பாக விருந்தினர், பிரமுகர்கள் வருவதற்கான செலவென்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் செலவு விளைபொருள்களின் உயர்வை முன்னிட்டு என்று காரணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிறபோது ஆங்கிலத்தில் இருப்பதற்கு நேர்மாறான கருத்து தமிழில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. விளைபொருள்களைப் பற்றி அந்த இலாகாவில் வருவதற்குக் காரணமில்லை. ஆங்கிலத்தில் காணப்படுவது “General increase in the cost of commodities” என்பது. கமாடிடீஸ் பொருள்கள் விலை ஏறுகிற காரணத்தால் நிதி ஒதுக்கம் அதிகப்படுத்தப்பட்டது என்று ஆங்கிலத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. பொருள் விலை ஏறுகிறது என்று அரசாங்கக் குறிப்பே கூறுவதை அமைச்சர்கள் கவனிக்கவேண்டும். சிறு குறிப்புத் தருவதில் புது ஐயம் ஏற்பட வழியில்லாமல் நன்றாகக் கவனித்துத் தரப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பென்ஷன் பெறும் ஆசிரியர்கள் முறைப்படி விண்ணப்பித்தும் கூட ஓராண்டு, இரண்டாண்டு காலம் வரையில் பென்ஷன் முறையாகக் கிடைக்கப்பெறாமல் கஷ்டப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பென்ஷனல் கிடைக்கவேண்டிய நன்மை ஆசிரியர் ஈழநாடுத்திற்குக் காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு

27th March 1963]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பென்ஷன் குறித்த காலத்தில் கிடைப்பதற்கு அரசாங்க இலாகா வில் உள்ளவர்கள் பெரிதும் தாமதப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை மனதில் வைத்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்குக்கூட ஓரளவு அனுபவம் உண்டு. பிராவிடண்ட் பண்டு சம்பந்தமாகக் கல்லூரியிலிருந்து கல்வி இலாகாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதத்திற்கு ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகுதான் அனுமதிக்கப்பட்டது என்ற பதில் வந்துள்ளது. சாதாரண ஒரு குறிப்புக்கு பதில்வர ஆறுமாதம் கல்வி இலாகாவில் தாமதமேற்படுமானால், எத்தனையோ ஆசிரியர்கள் வாழ்க்கையில் பென்ஷன் முடிவு தெரியாத நிலையில் இடர்பாடு ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து அதை நீக்க வழிகாண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையை ஏற்று எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இது துணை மதிப்பீடு. இந்த துணை மதிப்பீட்டு மானியக் கோரிக்கையை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்த போது நான் விளக்கிக் கூறினேன். கடைசியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள்தான் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பேசினார். அதில் எனக்கு ரொம்ப திருப்தி. அதிகச் செலவு, எதிர்பாராத செலவு, பட்ஜெட்டில் அனுமதிக்கப்பட்டதை விட அதிகசெலவு ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்பாராத செலவுதான் அதிகமாக ஆகிறது. அளவுக்கு மேல் வருகிற செலவு எதிர்பாராதது. எதிர்பார்த்த இனங்களும் இருக்கின்றன. இரண்டும் சேர்ந்துதான் வருகின்றன. இந்த ஆண்டில் விசேஷ நிலைமை இருப்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அதே சாக்காக நான் சொல்லவில்லை. ஆண்டுதோறும் சப்ளி மெண்டரி வருவதுண்டு. இங்கு மட்டுமல்ல, பார்லிமெண்டிலும் உண்டு. டெல்லி பார்லிமெண்டில் மட்டுமல்ல, வேறு நாடுகளிலுள்ள பார்லிமெண்டுகளிலும்கூட எவ்வளவுதான் எதிர்பார்த்து பட்ஜெட் தயாரித்தபோதிலும், எதிர்பாராத செலவுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. ஆண்டுதோறும் சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டு இங்கிலாந்தில்கூட கொண்டுவரப்படுவது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஆண்டு சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கி வைத்தோம். நல்லவகையில் தாராளமாக அதிகமாகச் செலவு செய்தோம். நெருக்கடி ஏற்பட்ட பிறகு மத்திய அரசாங்கம் 'நாங்கள் திட்டத்தில் எவ்வளவு ஒதுக்கி வைத்தாலும், அதற்கு மேல் கொடுக்கிறோம். நீங்கள் அதற்கு மேல் எடுத்துக் கொண்டு அதிகமாகத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று பணத்தை ஒதுக்கினார்கள். அதைப் பயன்படுத்த அதற்கு ஈடாக செலவுகளை அதிகமாக ஒதுக்கி வேறுபல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக இதைச் சொல்கிறேன். போலீஸ் வகையிலும்கூட இருக்கிறது. இப்போது, போலீசாரை எல்லைப்புறத்திற்கு அதிகமாக அனுப்பவேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் செலவையெல்லாம் பின்னால் மத்திய அரசாங்கம் ஈடுசெய்துவிடுகிறது. இங்கே பயிற்சி கொடுப்பதற்குத்தான் மாநில ஆட்சியில் செலவாகிறது. முதலில் செலவு

4-20
p.m.

[கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [27th March 1963]

செய்துபின்னால் ஈடுசெய்வதாக இருந்தாலும், முதலில் செலவு செய்வதற்கு மன்றத்தின் அங்கீகாரம் பெறவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்த சப்ளிமெண்டரி வந்திருக்கிறது. அதே மாதிரி கல்வித் துறையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் சென்ற ஆண்டில் பட்ஜெட் தயாரித்து நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அனுமதிக்கப்பட்டன. அப்போது அனுமதிக்கப்பட்டவைகளில் சென்ற ஆண்டு செலவு இல்லை. முதல் ஆண்டில் எப்போதும் செலவு இருக்காது. பின்னால்தான் வரும். அந்தச் செலவுக்கு இங்கே கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. மற்றும் ஆங்கிலத்தில் ஒன்றாகவும் தமிழில் ஒன்றாகவும் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அது மொழிபெயர்ப்பில் தவறாக வந்திருக்கலாம். சிறிய இனங்களாக இருந்தாலும், பெரிய இனங்களாக இருந்தாலும், எதிர் பாராத வகையில் அவசியமான செலவு ஏற்பட்டால்தான் செலவு செய்யப்படுகிறதே தவிர அதற்குத்தான் சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டு அனுமதிக்கக் கோரப்படுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

கனம் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் பொதுவாக இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நர்சரி பள்ளிகளுக்கு பெண் ஆசிரியைகள் வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தின் கருத்தும் அதுதான். தொடக்கப்பள்ளிகள் எல்லாவற்றிலும் பெண்களை ஆசிரியர்களாக வைப்பது நல்லது என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து. சாத்தியமான அளவுக்குச் செய்வோம். தொடக்கப் பள்ளியாக இருந்தாலும் செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது மற்றொரு கருத்து.

மர்மலாங் பிரிட்ஜக்காக ரூ. 100 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது சிக்கலாக இருந்தது. யார் செய்வது, எம் மாதிரி மாற்றியமைப்பது, வேறு பாலம் போடுவதா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனைசெய்துதான் முடிவு எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது அதில் ஆபத்து ஒன்றுமில்லை. பழமையாக இருந்தாலும் ஆபத்து இல்லை. அதுவும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரெட்ஹில்ஸ் தண்ணீர் எடுப்பது பற்றி கனம் பால சுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முக்கியமாக ஆவடியில் டாங்கி பாக்டரி கட்டியிருக்கிறார்கள். சென்னை நகருக்கு தண்ணீர் அதிகமாகத் தேவைப் படுகிறது. அதற்கும் வேண்டும். அதிலிருந்துதான் அங்கேயுள்ள விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த உரிமை விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது. அந்த உரிமைக்காக அவர்களுக்கும் அளித்து மிச்சமாக உள்ள தண்ணீரை நாம் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். சென்னை நகரத் தேவைக்கும் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அந்த முறையில்தான் அதுபற்றி கவனம் செலுத்தப்படும். அதற்குத் தான் இப்போது மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. விதைப் பண்ணை பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திட்டம் திட்டக்குழு வோடு கலந்து ஆலோசித்து திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு

27th March 1963] [கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்போதே எதிர்பார்த்ததுதான். லீசுக்கு எடுத்தால் நஷ்டம்தான் வரும். அதை 'அக்குயர்' செய்வதற்கு முன் அந்த நிலம் தகுதியானதா என்றும் பார்க்கவேண்டும். குத்தகைக்குக் கூட திருநெல் வேலியில் 600 ஏக்கருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் லாபம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எது வெற்றிகரமாக இல்லையோ, அதை எல்லாம் விட்டு விட்டு acquire செய்வதிலும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, எல்லா சோதனைகளையும் செய்து நல்ல முறையில் நிலத்தை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று ஏற்பாடு. சத்தமான விதைப் பண்ணை லாபகரமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நல்ல நிலமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். கூடியவரையில் அநாவசியமான கஷ்டம் ஏற்படக்கூடாது. சத்தமான விதை கிடைக்கவேண்டும் என்று இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இப்போது acquire செய்யலாம் என்று ஏற்பட்ட பிறகு அதற்கு உபமானியம் கோரப்படுகிறது.

மற்றப்படி aided பள்ளிகூடங்களுக்கு grant முன்னதாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் என்ன வகையில் பரிகாரம் அளிக்கமுடியுமோ அதை அளிக்கப் பார்க்கலாம். நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும்—லாபமே முடிவான நோக்கம் அல்ல—நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடு இந்தத் திட்டம் Pilot Scheme -ஆக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

முதலில் பேசிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீனிவாச வரதன் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்த உபமானியத்திலே குறிப்பிடப்பட்டு பொதுக் கொள்கையை பற்றிப் பேசினார்கள். சைனிக் ஸ்கூல் பற்றிய வரையில் அது நல்ல பள்ளிக்கூடமாக இருக்கிறது. சேருகிறவர்களுக்குத் திறமை அதிகமாக இருக்கிறது. பாரத நாட்டில் 11 பள்ளிக்கூடங்கள் போல இருக்கின்றன. அதை நாம் இன்னும் மூன்று இரண்டு என்று வைத்துக்கொள்ள முடியாது. இப்போது அவர்கள் சொன்னார்கள் Public School என்று. நல்ல உயர்ந்த தரமான படிப்பு படிக்க வேண்டுமென்று எல்லா பெற்றோர்களுக்கும் நடுத்தர வகுப்பினர்களுக்கும்—ஏழைகளுக்கும் கூட—ஆவல் இருக்கிறது. நம் பள்ளிகளில் உயர்ந்த படிப்பு இருக்க வேண்டும், நல்ல தரமான படிப்பு பெறவேண்டும் என்று அக்கரை இருக்கிறது. நான் கூட யோசித்து வருகின்றேன்.

Public School மாதிரி ஆரம்பிக்க வேண்டும். அது நடுத்தர வகுப்பினருக்கும் உகந்ததாக செலவு இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். நாம் அப்படி ஏதாவது முயற்சியில் முற்படலாமே தவிர சைனிக் ஸ்கூல் மாதிரி ஏற்படுத்த முடியாது.

உயர்நிலைப்பள்ளிகள் மேற்பார்வை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது Special D.O. போட்டு இருக்கிறோம். Collector -களால் போதிய கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியபடி Development Council, Standing Committee இருக்கிறது. இது Advisory Committee -ஆக இருக்கவேண்டும்

[கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [27th March 1969]

என்று போட்டிருக்கிறோம். இதற்கு மேல் expert குழு அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்னுடைய கருத்து என்ன என்றால் 2, 3 மாவட்டங்களில் தொடர்ந்து நிறைவேற்றிப் பார்க்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் அந்த அந்த ஊரிலே இருக்கிறவர்கள் திறம் படைத்தவர்கள் 3, 4 பேர் ஆலோசனை குழுவில் போட்டு இந்தப் பள்ளி சீராக நடக்க வேண்டுமென்ற அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். Quality தான் முக்கியம். Quantity கூடாது என்று சொல்கிறோம். அந்த அந்த ஊரிலே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் குறைந்த பட்ச படிப்பு உயர்ந்த படிப்பு இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் புதிதாக பள்ளி வைத்து நடத்துவது முறையல்ல. ஆனால் அதில் கூடிய வரையில் equipment இருக்கவேண்டும், தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் விஞ்ஞானம் சொல்லிக்கொடுக்கிற ஆசிரியர்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதில் நாங்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சம்பளச் சலுகை பற்றி சொன்னார்கள். இப்போது 75, 80 பங்குக்கு மொத்தத்திலே, சராசரியிலே பார்த்தால் இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு சிலர் தான் சம்பள சலுகை இல்லாதவர்கள். நிரந்தரமான மாத வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வேறு வகையில்லை. 1,500-க்கு மேல் வாங்குகிறவர்கள் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவோ மந்திரி பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எதுவுமே உத்தரவு போடுவது இல்லை என்று சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் சம்பளம் இல்லாமல் கொடுக்க முடியும் என்பதை யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். அந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறோம்.

இப்போது சம்பளச் சலுகைக்கு சரியான நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது இல்லை என்றார்கள். இப்போது 80 சதவிகிதம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது புதிதாக எல்லோருக்கும் சம்பளம் இல்லை என்று சொன்னால் அதிக நஷ்டம் ஆகும் என்று aided school management தெரிவித்தால், அப்போது யோசிக்க வேண்டும். அப்படியேதான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கும். குழந்தைகளுக்கு சம்பளச் சலுகை இருக்கிறதா என்று யோசிக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையை வைத்து நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்குப் பல வகையில் சிரமங்கள் இருப்பதைக் கூறினார்கள். Non-teaching staff -க்கு நீண்ட காலமாக இருக்கிற பிரச்சனை, மீண்டும் அந்த நிலையை விளக்குவது திருப்தி அளிக்காது. அதை எதிர்பார்க்கிறவர்களுக்கும் திருப்தி அளிக்காது. Retirement age-ஐப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒய்வு பெறுகின்ற வயதை அதிகப்படுத்துவதை 58-க்கு மேலே போவதை 60 வரை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று யோசனை இருக்கிறது. Teachers Technical -ஆகக் கருத வேண்டுமென்ற கருத்தும் இருக்கிறது.

27th March 1963] [கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மதிய உணவுத் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு தொடர்பு இருக்கக்கூடாது. சம்பந்தமே இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு தான் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்தாலும் ஆசிரியர்களுக்கு மதிய உணவில் அக்கரை இருக்கவேண்டும். இப்போது உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சாப்பாடு ஆசிரியர்களே சமைக்கவேண்டுமென்று இல்லை, சமையல்காரனை வைத்துக் கொள்ளலாம். அவனுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கிறது என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைமை ஆசிரியர் காரியதரிசியாக இருந்து கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

கட்டிடத்தைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னார்கள். ஏற்கனவே கட்டப்பட்டவை எதுவாக இருந்தாலும் நிறுத்துவது முறையல்ல. Pension -ஐப் பற்றிச் சொன்னார்கள். Pension போதாது என்று சொன்னார்கள். கேட்டுக்கொள்கிறேன். Old Age Pension -ஐ அவர்களோடு ஒப்பிட வேண்டாம். Pension ஒரு அடிப்படையிலே கொடுக்கப்படுகிறது. அது வேறு விஷயம், முன்பு ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள் அந்த நிலையில் இருந்தால், அந்த அடிப்படையிலே வாங்கிக் கொள்ளலாம். அது நல்ல நிவாரணத் திட்டம். அந்த லட்சியத்தோடு, கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கும் இதற்கும் ஒப்பிட்டு அவர்களுக்குக் கொடுப்பது இங்கு கொடுப்பது இல்லை என்று சொல்வது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ராஜா அய்யர் அவர்கள் Grant-in-aid இன்னும் மற்றவைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது இந்த விவாதத்திலே அவற்றைப்பற்றி எல்லாம் விவரமாக எடுத்துக் கூறுவதற்கு இடமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு பொதுவாக இந்த உபமான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சொன்னவர்களுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 166. A review of the progress made in the development of Handloom Industry.

* 167. Notification issued with G.O. No. 4586, Revenue, dated 14th December 1962, regarding amendments to the Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Rules, 1961.

* 168. Notification issued with G.O. Ms. No. 719, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 5th February 1963, regarding amendment to the Madras Small-Scale and Cottage Industries, Loans and Subsidy Rules, 1956.

[27th March 1963

* 169. Notification issued with G.O. No. 40, Revenue, dated 2nd January 1963, amending the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1796 of 1959, dated 23rd March 1959 published at page 454 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 25th March 1959.

* 170. Note on the Educational Pattern.

* 171. Notification issued with G.O. Ms. No. 4441, Home dated 29th December 1962, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 172. Notification issued with G.O. Ms. No. 543, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 28th January 1963, regarding amendment to the Madras Plantations Labour Rules, 1955.

* 173. Policy notes on Demand I—Land Revenue (in Tamil).

* 174. Policy notes on Demand IX—District Administration and Miscellaneous.

* 175. Notification issued with G.O. No. 4794, Revenue, dated 31st December 1962, regarding amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 5660 of 1962, dated 19th November 1962, published at page 2398 of Part II—Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 28th November 1962 under the Madras General Sales Tax Act, 1959.

* Laid on the table of the House on 25th March 1963.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

27th March 1963]

APPENDIX I.

(Vide answer to Starred Question No. 75 on page 29.)

(a) *Details of amenities and perquisites allowed to the Ministers—*

(i) Motor cars.

(ii) Furniture is supplied and maintained at State cost.

(iii) Frigidaire and electric heaters for bathrooms are provided in the residences.

(iv) Electricity consumption charges relating to the residences of Ministers are met from State Funds.

(v) Except Corporation supply, water for gardening, washing, etc., are supplied free.

(vi) Gardens in the residences, which are owned by Government are laid out and maintained at the cost of Government.

(b) *Capital cost of amenities and perquisites provided during 1961-62.*

Serial number and name of the Minister.	Capital Cost.			
	Motor Car.			Furniture.
	Car number.	RS.	NP.	RS.
(1)	(2)	(3)	(4)	
1 Chief Minister (Sri K. Kamaraj) (Private Residence).	Car not supplied at Government cost.	..	..	3,922
2 Minister (Home) (Sri M. Bhaktavatsalam).	MSY 7575 ..	12,454	56	2,156
3 Minister (Finance) (Sri C. Subramaniam).	MSY 7000 ..	11,677	31	4,397
4 Minister (Revenue) (Sri M. A. Manickavelu).	MSX 4594 ..	22,560	35	1,479
5 Minister (Electricity) (Sri V. Ramaiah).	MSY 3456 ..	18,128	13	6,132
6 Minister (Works) (Sri P. Kakkan).	MSY 9009 ..	12,718	09	6,468
7 Minister (Industries) (Sri R. Venkataraman).	MSZ 8080 ..	19,164	88	6,121
8 Minister (Local Administration) (Srimathi Lourdammal Simon).	MSX 3333 ..	22,572	33	8,466

[27th March 1963]

(c) *Annual maintenance charges for 1961-62.*

Serial number and name of the Minister.	Annual maintenance charges.			
	Car.		Buildings including repairs.	Furniture in the residence.
(1)	(2)		(3)	(4)
	RS.	NP.	RS.	RS.
1 Chief Minister (Sri K. Kamaraj)	Nil.		Nil.	64
2 Minister (Home) (Sri M. Bhaktavatsalam).	2,743	97	Nil.	43
3 Minister (Finance) (Sri C. Subramaniam).	3,937	79	1,537	80
4 Minister (Revenue) (Sri M. A. Manickavelu).	1,613	70	Nil.	100
5 Minister (Electricity) (Sri V. Ramaiah).	2,500	33	Nil.	1,295
6 Minister (Works) (Sri P. Kakkan).	3,534	31	3,703	120
7 Minister (Industries) (Sri R. Venkataraman).	3,001	55	2,601	61
8 Minister (Local Administration) (Srimathi Lourdammal Simon).	3,162	43	5,403	162

APPENDIX II.

(Vide answer to starred question No. 80 on page 31.)

(a) and (b).—There is no separate tariff intended for supply of power to panchayats only. Tariff II under Part II (low tension supply) is applicable for supply of L. T. power to the panchayats for street-lighting purposes. The rate at which the panchayats are charged for electricity supplied to them are as detailed below. These rates are in force from 1st October 1959.

Public Lighting:—(i) Metered basis—

First 16,000 units per month—16 naye Paise per unit.

All in excess—13 naye Paise per unit.

Installation of street-light, fixtures, etc., and lamp renewals provided by the Board.

Minimum consumption of 1,000 units per month must be guaranteed.

(ii) All-in-rates including fixtures and lamp renewals—

Each lamp of 40 watts at Rs. 2.00 per month.

Each lamp of 60 watts at Rs. 3.00 per month.

Each lamp of 100 watts at Rs. 4.00 per month.

For lamps of higher wattages, proportionate charges based on the rate for 100 watts lamps shall be paid.

27th March 1963]

(iii) Mercury vapour lamps—

All-in-rates inclusive of installation of fixtures and renewals by the Board—

						<i>Rates per month.</i>	
						RS.	NP.
80 watts lamps	..	..	..	..	..	10	00
100 watts lamps	..	..	..	..	..	12	00
125 watts lamps	..	..	..	..	..	13	00
200 watts lamps	..	..	..	..	..	18	00
250 watts lamps	..	..	..	..	..	20	00
400 watts lamps	..	..	..	..	..	25	00

NOTE.—(1) For the tariff in items (ii) and (iii) the number of burning hours shall be decided from time to time with the local authority but shall not exceed 2,400 hours per annum. Any extra hours of burning shall be paid for in proportion.

(2) If the lamp is renewed more than three times in one calendar year, it shall be at the cost of the local authority.

This rate will also apply for public lighting in parks, markets, cart-stands and private streets.

(iv) *Flourescent Tube Lights*.—All-in-rates inclusive of installation of fixtures and renewals by the Board for lamps burning 200 hours per month or 2,400 hours per annum.

						<i>Rates per month.</i>	
						RS.	NP.
Two Nos. 20 watts (twin-type) lamp	..	..	..	..	..	4	00
(or one 40 watts).							
Two Nos. 40 watts (twin-type) lamp	..	..	..	..	..	7	00
(or one 80 watts).							

For longer number of burning hours, the charges will be increased *Pro-Rata*. For lamps of higher wattage proportionate charges based on the rate for two 40 watts (twin-type) lamps shall be paid.

Power-loads :—For supply to low tension power consumers.

10 naye Paise per unit for the first 2,000 units per month.

9 naye Paise per unit for anything in excess.

Monthly minimum Rs. 2 per H.P. (or equivalent) connected load. Fraction of a H.P. (or equivalent) will be reckoned as one H.P. for the levy of monthly minimum charges.

NOTE.—For supply to welding set, this rate will be increased by 20 per cent.

There is no proposal to reduce the rates charged for the panchayats.

[27th March 1963]

APPENDIX III.

[Vide answer to Starred Question No. 81 on page 31.]

(a) to (c).—The number of applications for pension received from the retired teachers during 1961; number of cases in which pension has been granted and the number of such cases pending action.

Name of the district.	Number of applications received during 1961.	Number of cases disposed of.	Number of cases pending with			
			Accountant-General.	Management.	D.E.O.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
<i>District Educational Officer—</i>						
Madras, North	52	38	3	11	..	14
Madras, South	27	21	1	5	..	6
Chingleput, North	94	82	3	5	4	12
Chingleput, South	82	67	4	11	..	15
South Arcot	55	47	..	8	..	8
Villupuram	31	27	4	..	..	4
Thanjavur, East	71	54	3	9	5	17
Thanjavur, West	41	21	7	13	..	20
Dindigul	28	25	1	2	..	3
Madurai	45	45	..	..	..	..
Ramanathapuram	76	51	6	19	..	25
Virudhunagar	25	24	..	1	..	1
Devalkottai	33	2	5	23	3	31
Tirunelveli, North	32	32	..	..	..	..
Tirunelveli, South	23	22	..	1	..	1
Tirunelveli, Central	68	56	4	8	..	12
Noth Arcot	71	59	..	12	..	12
Tiruvannamalai	53	39	3	10	1	14
Salem	37	33	3	1	..	4
Dharmapuri	17	9	3	5	..	8
Tiruchirappalli	58	56	1	1	..	2
Pudukkottai	73	67	..	5	1	6
Erode	69	38	13	17	1	31
Coimbatore	65	63	..	2	..	2
Pollachi	68	40	9	15	4	28
Nilgiris	24	15	2	7	..	9
Tiruppatur	6	..	3	1	2	6

27th March 1963]

Name of the district.	Number of applications received during 1961.	Number of cases disposed of.	Number of cases pending with			
			Gen. Accountant ral.	Management.	D.E.O.	Total.
(1)	(2)	(3)	(1)	(5)	(6)	(7)
<i>Inspectress of Girls' Schools—</i>						
Madras	9	4	2	1	2	5
Thanjavur	4	3	1	..	..	1
Madurai	14	14	..	..	..	..
Salem	5	4	..	..	..	1
Tirunelveli	4	1	2	1	..	3
<i>Inspector of Anglo-Indian Schools—</i>						
Madras	9	6	1	2	..	3
Total ..	1,369	1,065	85	196	23	304

(d).—Delays in sanction have generally been due to the following —

(1) Defects in the Pension papers, which had to be rectified by the School Managements;

(2) The need to verify the services of teachers with reference to previous records; and

(3) Delay in the transfer of records in certain cases from the District Boards (which were abolished on 2nd October 1961) to Panchayat Union Councils.

